

**Binecuvântat să fie Domnul, Stânca mea, care-mi deprinde
măinile la luptă, degetele la bătaie, Binefăcătorul meu
și Cetățuia mea, Turnul meu de scăpare și Izbăvitorul meu,
Scutul meu de adăpost, care-mi supune pe poporul meu!**

**Doamne, ce este omul ca să iei cunoștință de el,
fiul omului ca să iei seama la el? Omul este ca o
sufflare, zilele lui sunt ca umbra care trece. Pleacă
cerurile, Doamne, și pogoară-Te! Atinge munții,
ca să fumege! Fulgeră și risipește pe vrăjmașii mei!
Aruncă-Ți săgețile și pune-i pe fugă!**

**Întinde-Ți mâinile de sus, izbăvește-mă și scapă-mă
din apele cele mari, din mâna fiilor celui străin,
a căror gură spune neadevăruri
și a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă.
Dumnezeule, Îți voi cânta o cântare nouă,
Te voi lăuda cu alăuta cu zece coarde.**

**Tu, care dai împăraților biruința, care ai
scăpat de sabie ucigașă pe robul Tău David,
izbăvește-mă și scapă-mă din mâna fiilor
celui străin, a căror gură spune neadevăruri
și a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă!...**

**Fiii noștri sunt ca niște odrasle, care cresc
în tinerețea lor; fetele noastre, ca niște stâlpi
săpați frumos, care fac podoaba caselor
împărătești. Grânarele noastre
sunt pline și gem de tot felul
de merinde; turmele ni se înmulțesc
cu miile, cu zecile de mii, în câmpiile
noastre: vițelele noastre sunt prăsitoare;
nu-i nicio pagubă, nicio robie, niciun
țipăt în ulițele noastre! Ferice de
poporul care stă astfel! Ferice de
poporul al cărui
Dumnezeu este Domnul!**

Psalmul 144

